برده ای از مردم فقیر، گوش برده ای از مردم ثروتمند را برید؛ بنابراین اهل برده ای که از آنِ مردم فقیر بود، نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آمده و گفتند: ای رسول خدا، ما مردمی فقیر هستیم. و رسول الله صلی الله علیه وسلم برای آنها دیه ای مشخص نکرد.

از عمران بن حصین رضی الله عنه روایت است که برده ای از مردم فقیر، گوش برده ای از مردم ثروتمند را برید؛ بنابراین اهل برده ای که از آنِ مردم فقیر بود، نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آمده و گفتند: ای رسول خدا، ما مردمی فقیر هستیم. و رسول الله صلی الله علیه وسلم برای آنها دیه ای مشخص نکرد.
[صحیح است] [به روایت نسائی - به روایت ابوداوود - به روایت احمد]

حدیث مذکور در مورد برده ای است که از آنِ قومی فقیر می باشد و گوش برده ای را قطع کرده که صاحبان وی ثروتمند هستند؛ لذا صاحبان برده ای که مرتکب این کار شده، نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم می آیند و از فقیر بودن خود خبر می دهند؛ بنابراین رسول الله صلی الله علیه وسلم برای آنها چیزی به عنوان دیه مشخص نمی کند. و دلیل آن این بوده که فرد جنایتکار کوچک بوده و به همین دلیل بر عمل وی چیزی مترتب نمی شده است. و برخی از علما می گویند: قصاص در این مورد جاری نمی گردد چون این برده پسر بچه ای بیش نبوده است؛ اما دیه در کمتر از قتل نفس بر عهده ی عاقله ی او می باشد؛ و عاقله ی وی فقیر بودند، به همین دلیل رسول الله صلی الله علیه وسلم دیه را از آنها ساقط نمود؛ و از طرفی به اجماع علما جنایتی که کودکی عمدا انجام دهد، در حکم جنایتی است که از روی خطا و اشتباه انجام شده است. و بر عاقله ی وی دیه ای واجب نشد، چون فقیر بودند. و دیه بر عاقله واجب نیست مگر زمانی که ثروتمند باشند. و چه بسا رسول الله صلی الله علیه وسلم دیه ی او را از بیت المال پرداخت کرده باشد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/58199